

מ"ת 13962/01/18 - מדינת ישראל נגד נתן שמש (עציר), רפאל מרואני (עציר), AVRAHAM SITRUK

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 13962-01-18 מדינת ישראל נ' שמש(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 4551/2018

בפני כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
המבקשת מדינת ישראל
נגד ע"י תביעות ירושלים

המשיבים
1. נתן שמש (עציר), ע"י ב"כ עו"ד יניב פרץ
2. רפאל מרואני (עציר),
ע"י ב"כ עו"ד מוטי איוס
3. AVRAHAM SITRUK (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד יהודה פריד

החלטה כתב האישום

1. נגד המשיבים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות סמים.

האישום הראשון - אישום זה מיוחס למשיב 1. נטען כי ביום 25.12.2017 באזור רח' הטורים בירושלים, סחר הנאשם בסם מסוג קנביס במשקל 9.93 גרם עם אדם בשם לירון תמורת 600 ₪ תוך תיאום מוקדם ביישומון טלגרם.

האישומים השני, השלישי והרביעי - מיוחסים למשיב 3. נטען כי ביום 25.12.2017 באזור רח' הטורים בזמנים סמוכים בירושלים סחר הנאשם בסך מסוכן קנביס: בתחילה במשקל 5.23 גרם בכך שהעבירו לאדם בשם ברוך כשהשניים נפגשו; בהמשך תיאם מכירת 10.2 גרם קנביס ב"טלגרם" תמורת 1,000 ₪ לאדם בשם דוד, לא לפני שוידא את זהותו של דוד ששלח לו תמונת אופנוע; בהמשך תיאם ב"טלגרם" מכירת 20.35 גרם קנביס תמורת 1,000 ₪ לשניים בשם רום ובן, כשגם כאן שלח אחד מהם תמונה שלו למשיב 3 על-מנת לאמת זהותו. בשני המקרים האחרונים השתמש המשיב 3 בכינוי "המכלות של ממוקה".

האישום החמישי מיוחס לשלושת המשיבים - נטען כי משיבים 1 ו-3 נראו נכנסים ויוצאים מדירה הסמוכה לרח' הטורים, ברח' רש"י לאחר אותן מכירות. מתברר כי את הדירה שכר משיב 2 לשבוע ימים תמורת 750 ₪ תוך התעלמות ממצבה הפיזי הירוד וללא חוזה. המשטרה שערכה חיפוש בדירה, מפוזרים במקומות שונים וארוזים בצורות שונות, סמים מסוג קנביס וחשיש במשקל של למעלה מ-600 גרם, וכן כסף מזומן בסכום מצטבר של למעלה מ-16,000 ₪. באישום זה מואשמים השלושה בהחזקת סמים שלא לצריכה עצמית, ומשיב 2 מואשם גם בהחזקת חצרים לצורך הכנת סמים או עשיית עסקה בהם.

האישום השישי מיוחס למשיב 2, ולפיו במעשיו האמורים, הפר תנאי שחרור שתלויים ועומדים נגדו בתיק המתנהל בבית משפט זה.

טענות הסניגורים

2. סניגורו של משיב 1 לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה ועתר לשחרר את המשיב לחלופה מרוחקת מירושלים, ברמת גן. משיב זה נעדר עבר פלילי ומדובר באדם צעיר, ולכן טוען הסניגור כי ניתן לשחררו כבר כעת ללא תסקיר.
3. סניגורו של משיב 2 טוען כי לא מתקיימות ראיות לכאורה למיוחס למשיב זה - ובעיקר הכוונה לידיעתו כי בדירה ששכר היו סמים (הסניגור כופר בחזקה בדבר "החזקה קונסטרוקטיבית" של הסמים). לטענת הסניגור, גם אם ישנן ראיות לכאורה להפרת תנאי השחרור, התוצאה המיידית אינה צריכה להיות מעצר, ועל כן הוא עותר לשחרר כבר כעת את המשיב לנוכח גילו הצעיר והטענות הראייתיות שהועלו.
4. סניגורו של משיב 3 טוען כי לא מתקיימות ראיות לכאורה למיוחס למשיב בכל האישומים, קיים קושי ממשי בזהויו של משיב זה, ובהיעדר עבר פלילי ולנוכח גילו הצעיר, יש מקום לשחרר כבר כעת לחלופה.

דין והכרעה בשאלת הראיות

5. לאחר עיון בתיקי החקירה ניתן לומר כי קיימות ראיות לכאורה לכל המיוחס למשיבים.

האישום הראשון (משיב 1)

6. די בהודעותיו של לירון אלשביץ מימים 25.12.2017 המוסר תיאור העסקה ותיאורו של המשיב ע"פ תסרוקתו ותיאור לבושו (ש' 37) ובהודעותיו מיום 27.12.2017, לרבות מסדר זיהוי התמונות שנערך לו בו זוהה המשיב 1 כמי שמכר את הסמים ("הוא הכי דומה, הוא מכר לי גראס"), על-מנת לבסס חלק זה של כתב האישום.

האישומים השני, השלישי והרביעי (משיב 3)

7. די בראיות לכאורה הבאות כדי לבסס את מרבית האישומים נגד משיב 3 בהקשר לסחר:
 - א. הודעת השוטר סהר פהלבני מיום 25.12.2017 ש' 7, ש' 19, ש' 31;
 - ב. הודעת ספיבק מיום 27.12.2017, המזהה את המשיב במסדר זיהוי ומציין בש' 4-5 "זה האדם שמכר לי את הסמים";
 - ג. מסדר הזיהוי שערך ספיבק באותו מועד, בו בחר בתמונה מספר 7 - תמונת המשיב 3, הגם שציין ש"אני לא בטוח 7 הכי מוכר לי הפנים שלו הכי מזוהות עם מה שראיתי";
 - ד. משיב 3 מזהה עצמו כ"תמונה 7" במסדר הזיהוי שנערך לספיבק ורק מציין שמדובר ב"טעות גדולה" (הודעתו מיום 28.12.2017 ש' 195);
 - ה. דו"ח צפיה בסרטונים ממכשיר הטלפון של משיב 3 שם הוא נראה מתעד עצמו בסרטון וידאו שבו אומר כי "רוצה לסחור בטלגראס", כאשר תגובתו לכך בהודעתו מיום 2.1.2018 הייתה, כי כך ביקש להיכנס לקבוצות בטלגראס (ש' 48).
8. אשר למסדר הזיהוי - גם אם יישמעו טענות לגבי הזיהוי ואיכותו, הרי שדין של טענות אלו להתברר בהליך העיקרי ולא בשלב של קביעת ראיות לכאורה [ר': בש"פ 6603/17 אברמוב נ' מ"י (מיום 11.9.2017)].

האישום החמישי (שלושת המשיבים)

9. ראשית, המשיבים נתפסו כולם בדירה ברח' הטורים, כשאינ מחלוקת שבה נמצאו כמויות גדולות של סמים שאוחסנו בחדרים שונים של הדירה כמפורט בכתב האישום (ר' למשל דו"ח פעולה של השוטר גרגיר). די

בעובדה זו כי לבסס את האישום החמישי בכללותו.

10. **שנית**, אין מחלוקת כי משיב 2 הוא ששכר את הדירה מבעליה תמורת ₪ 750 עבור מספר ימים ואין מחלוקת כי הוא שהה בה (הודעת משיב 1 מיום 26.12.2017 ש' 8; הודעת משיב 3 מיום 26.12.2017, ש' 16; הודעת נפתלי, משכיר הדירה מיום 27.12.2017 ש' 50; הודעת משיב 2 מיום 1.1.2018 ש' 17).

11. **שלישית**, יש לדחות את הטענה בדבר חוסר מודעותו של משיב 2 להימצאות הסמים בדירה, למרות טענותיו בהקשר זה, ולמרות טענותיהם של משיבים 1 ו-3 כי הוא לא ידע על הסמים (לדוגמה הודעת משיב 1 מיום 26.12.2017 ש' 30), וזאת בשל הראיות לכאורה הבאות:

א. בחקירתו הראשונה מיום 26.12.2017 שומר משיב 2 על זכות השתיקה לאחר שמכחיש שהסמים הם שלו;

ב. משיב 1 בהודעתו מיום 26.12.2017 מפליל את כל המשיבים בצריכת סמים וטוען בלשון רבים "הם לא אוהבים את זה" (ש' 130);

ג. משכיר הדירה למשיב 2 טען כי האחרון לא התעניין במצב הדירה שהיה רעוע, והדבר "נראה לו מוזר" ולכן סבר "שיש לכך סיבה" (הודעה מיום 27.12.2017 ש' 57). כן הסיק ש"משהו לא כשר" כי הבין שעישנו בדירה סיגריות שאינן רגילות, על-פי בדלי הסיגריות שמצא (שם, ש' 50);

ד. בסמוך לאחר המעצר וטרם חקירותיהם של משיבים 2-3, מצין השוטר אברהם כהן בדו"ח פעולה שרשם מיום 25.12.2017 שעה 20:20, כי משיב 2 נראה מסמן למשיב 3 שלא לדבר;

ה. הודעתו של משיב 2 מיום 1.1.2018 בשעה 11:59 רצופה סתירות, שכן מצד אחד הוא מעומת עם כך שבדירה נמצאו סמים רבים פזורים ברחבי הדירה, ומצד שני אין לו כל הסבר סביר כיצד לא הבחין בכך. הוא אף מאשר שישן באחד החדרים שבו נמצאו הסמים (ש' 34) ואחר כך מאשר שיכול להיות שמשיב 1 "אולי" עישן סמים (ש' 175). מלבד זאת, הוא עמד בסירובו לאפשר את החיפוש בטלפון שלו (ש' 189) והדבר פועל לחובתו מבחינת חיזוק הראיות נגדו.

ו. קיומה של תכתובת בין משיב 2 למשיב 3 בטלפון של משיב 2 לגבי השכרת הדירה:

"משיב 3 - "אה בסבבה תגיד מתי אתה רוצה להתחיל מחר

משיב 2 - עוד לא מצאתי דירה ההוא במקור ברוך תפוס".

בהקשר זה יצוין כי משיב 3 אישר את המסרונים בחקירתו מיום 2.1.2018 ואולם טען כי מדובר שם בחיפוש דירה עבור עסק (ש' 133-135), גרסה בעלמא ללא כל ביסוס.

12. **סיכום של דבר** - לא ניתן לקבל את הגרסה כי משיב 2 היה קורבן תמים לפעילותם העבריינית בתחום הסמים של משיבים 1 ו-3, ואף לא ניתן לטעון ל"עצימת עיניים" לכך שהדירה שימשה לצורכי החזקת סמים ולצרכי סחר בסמים, אף לא בשלב הראיות לכאורה [ר' והשוו: בש"פ 6439/09 אבו לבן נ' מ"י (מיום 16.8.2009) בפסקה 6].

13. עוד נקבע בהקשר לטענות הנוגעת לחולשת "חזקה קונסטרוקטיבית" בשלב בירורן של ראיות לכאורה כך: **"אף הטענות בשאלת טיבה של חזקת העורר בסם - 'אמיתית', 'קונסטרוקטיבית', או העדר החזקה - מקומן בתיק העיקרי. בשלב הנוכחי, ולשם ההחלטה בשאלת המעצר, די בכך שקיים פוטנציאל לקביעה, כי העורר ידע על החזקתם של שותפיו לנסיעה בסם, והסכים לכך..."** [ר': בש"פ 3102/16 איפרגן נ' מ"י (מיום 21.4.2016), פסקה 26].

האישום השישי

14. סיגורו של משיב 2 לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה באישום זה.

עילת מעצר

15. אשר לעילת מעצר, מלבד העובדה שמדובר בעילה סטטוטורית, מדובר בעילה הנובעת, ביתר שאת, מנסיבות המקרה. הגם שמדובר באנשים צעירים כששניים מהם ללא עבר פלילי, לא ניתן להמעיט מחומרת המעשים שבוצעו מתוך תכנון בצוותא תוך הקצאת תפקידים (משיב 2 שכר דירה, משיבים 1-3 רכשו סמים וסחרו בהם מתוך הדירה ובקרבתה, תוך שהם מתנהלים באמצעים טכנולוגיים ואף דורשים אימות זהות מלקוחותיהם הפוטנציאליים). עובדות אלו מלמדות על כך שהמשיבים כולם, חרף גילם הצעיר, מעורים היטב בעולם הסמים, כאשר משיבים 1 ו-3 אף מודים בפה מלא בצריכה מאסיבית של סמים על בסיס יומיומי. עובדות אלו מחייבות את המסקנה, כי אין מדובר במקרה הנופל בגדר החריגים המאפשרים שקילת שחרור טרם קבלת תסקיר שירות מבחן [ר': בש"פ 7531/16 מ"י נ' אמויאל (מיום 13.10.2016) פסקה 10].

16. אשר למשיב 2, אם לא די בכל מה שצינתי, הרי שלגביו אין מחלוקת כי הפר את תנאי השחרור שבהם הוא נתון בתיק אחר המתנהל נגדו, שבו מיוחסות לו עבירות של סחר בסמים. הסניגור טען, כי אין לקטוע את ההליך הטיפולי שבו נתון המשיב באותה מסגרת, טענה שאין לקבל כלל ועיקר. לא רק שהמשיב הפר לכאורה את תנאי השחרור, אלא שניצל את ההפרה להקמת "תחנת סמים", אם לא "תחנה מרכזית לסמים" סמוך לתחנה המרכזית הממשית. מדובר בהפרה בנסיבות חמורות במיוחד המקימה עילת מעצר עצמאית לפי סעיף 21(א)(2) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), תשנ"ו-1996, עליה נאמר כבר בבש"פ 5799/16 פודי נ' מ"י (מיום 1.8.2016):

"בנסיבות שבהן העורר הפר את תנאי השחרור בעודו ממתין להחלטה בעניינו על בסיס תסקיר מעצר, מרחיק מרחק לא מבוטל ממקום מעצר הבית ואף חשוד בביצוע עבירות נוספות במהלך אותה ההפרה ממש - עוצמת ההפרה היא כזו אשר אינה מאפשרת ליתן בשלב זה אמון בעורר" (פסקה 21).

17. לפיכך, אין מקום לשקול שחרורם של המשיבים טרם קבלת תסקיר, אשר מוזמן כעת למרות נסיבותיהן החמורות של העבירות, ובעיקר בשל גילם הצעיר והחובה לשקול חלופה כל אימת שזו עשויה להיות רלבנטית.

18. מכאן, שאני מורה לשירות המבחן להכין תסקירי מעצר בעניינם של המשיבים.

19. קבוע המשך דיון בעניינם של המשיבים ליום 23.1.2018 בשעה 08:30.

20. ניתן ליצור קשר עם ב"כ משיב 1, עו"ד כביראן בטלפון: 054-3986802 - המשיב 1 מצוי בכלא ניצן. טלפון בני משפחה: 054-4456517 (אמו של משיב 1).

21. ניתן ליצור קשר עם ב"כ משיב 2, עו"ד מוטי איוס, בטלפון: 052-3299315 - המשיב 2 מצוי בכלא ניצן. טלפון בני משפחה: 054-7521315 (אמו של משיב 2).

22. ניתן ליצור קשר עם ב"כ משיב 3, עו"ד אזולאי, בטלפון: 052-8828636 - המשיב 3 מצוי בכלא ניצן. טלפון בני משפחה: 052-6707214 (אמו של משיב 3), 058-7080235.

23. הבנתי מהסניגורים כי שירות המבחן כבר נפגש עם משיבים 2, ו-3 ולכן על שירות המבחן להיפגש עם משיב 1 ללא דיחוי.

יש לזמן את המשיבים משב"ס.

יש לשלוח לשירות המבחן שיגיש תסקיריו עד לאותו מועד.

ניתנה היום, כ"ח טבת תשע"ח, 15 ינואר 2018, במעמד הצדדים.

